

109. Dictee van de jeugdraad van Ardooie

Het fileverdriet van België

Beeldt u zich maar niet in dat het dagelijkse debacle op onze ook op een doordeweekse dag uitpuilende autowegen u niet aangaat. Ons land is dichtgeslibd.

De robuuste West-Vlaamse trucker in zijn met pin-ups versierde cabine, de milieubewuste derdewereldactivist in zijn kaduke deux-chevaux en het gedweë van-negen-tot-vijftien in zijn crèmekleurige tweedehandsje kijken allen gevexeerd en sikkeneurig voor zich uit als ze weer eens in de file staan.

Alvast in de dag in, dag uit weerkerende file-ellende zijn alle Belgen gelijk: de havanna's rokende op-en-top kapitalist, de opzichtig gemaquilleerde kantinejuffrouw, de onthechte dominicanessen in hun met een Lieve-Vrouwebeeld versierde volkswagenbusje, de sexappeal uitstralende gedecolleteerde stripteaseuse in haar minuscule mini-jurk, de yuppieachtige zaakvoerder van een gerenommeerd publicrelationsbureau evenals de doorgefounerde maffia-achtige pooier uit de Oost-Europese onderwereld. In het egalitair vastgelopen verkeer staan ze vleugellam naast elkaar. Niemand krijgt hier een vipbehandeling.

Velen ervaren het spitsverkeer als een tantaluskwelling die tot agressie leidt. Zelfs de comfortabele accommodatie van een met airconditioning voorziene Mercedes biedt op dit vlak geen soelaas.

Je staat er perplex van tot welke irrationele, misselijkmakende woede-uitbarstingen zelfs de geciviliseerde en perfect Standaardnederlands sprekende emeritus hoogleraar in staat is, als hij in de file vastzit.

Politie-inspecteurs en geneesheren-specialisten raden van een bypassoperatie herstellende chauffeurs zelfs af zich in dat verkeersgeweld te begeven, want zulke stresssituaties zouden weleens faliekant kunnen aflopen.

Ondanks al deze waarschuwingen houden de bijdehante en goed van de tongriem gesneden woordvoersters van de auto-industrie zich in dezen van den domme. Ze kennen immers de zielenroerselen van hun pappenheimers.

De door de dagelijkse files gekoeioneerde Belg blijft immuun voor de sirenenzang van de openbaarvervoermaatschappijen. Al stuurde je een sint-bernardshond of zelfs een pitbullterriër op hem af, dan nog blijft deze joyeuze en ietwat exotische bon vivant uit balorigheid te allen tijde prinsheerlijk achter het stuur van zijn autootje zitten. Zelfs geënerveerd in de file staan, als een wildebras claxonnerend en druk gesticulerend, lijkt van zijn bourgondische levensstijl deel uit te maken.